

Ađlattı Beni

– Can İyisever · 21 Şubat 2020

Yaşadıklarım ağlattı beni,Gözlerim oldu adeta yaş seli,Üzerimden eksilmedi zalimin eli,Azap çektiirdi ağlattı beni..Yanımda olmadı dost bildiğim,Birden kayboldu sevdiklerim,Ben bu dertleri yükledim çekerim,Dertleri yükledikçe ağlattı beni..Acı ızdırap yanmalar içindeyim,Gözlerimi süzdüm gözetlemekteyimGördüklerim umut değil onun izindegim,Yalnızlığımı düşünmek ağlattı beni..Bir avuç mutluluktur istediğim,Benim olmayan mutluluğu neleyeyim,Geleceđi umutlarla özlemekteyim,Umutları özlemek ağlattı beni..Bir el uzatırsın umut ile,Birden tersine dönüyor niye,Gözüme çekiliyor bir perde,İçimdeki acılar ağlattı beni..Hep güzel olsun dedim yaşadım,Nedense bu hayattan uzak kaldım,İçim kavruldu yandıkça yandım,İçim yandı ızdıraplar ağlattı beni..Göz açıp kapamayla geçti ömrüm,Aydın olmayan bir yaşamı gördüm,Kendimi tutamadım hayatı sövdüm,Yaşadıklarımı anınca ağlattı beni..Nerde, nerde diye sorar durur ellerim,Şükredip yaratana dualar ederim,Halimi yadırgamadan şükür ederim,Sorgulamalar bitmeyince ağlattı beni..Hayat bu dedim düşündüm irdeledim,Bir ışık görünce hemen ümitlendim,Ben kaybolmadım bir yerlerdeyim,Olduđum yer unutturmadı ağlattı beni.Olsun dünyadayım hayat yaşamaktayım,Az olsa da güler, bazen de ağlamaktayım,U mudum ve kendimi hüsrana atmayacağımDünya ve ahreti düşünmeler ağlattı beni..